

Mihai Bisericanu

VOCI ȘI VOCI...

MIHAI BISERICANU

VOCI ȘI VOCI...

PARTEA I

Copyright © 2013, **Editura Pro Universitaria**

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin
Editurii Pro Universitaria

Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată fără acordul scris al
Editurii Pro Universitaria

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BISERICANU, MIHAI

Voci și voci ... / Mihai Bisericanu. - București :

Pro Universitaria, 2013-

2 vol.

ISBN 978-606-647-754-3

Partea 1. - 2013. - ISBN 978-606-647-763-5

821.135.1-2

Lucrare inspirată din teza de doctorat

MIHAI BISERICANU - doctor în teatru, actor, muzician 2013

Motto

„Toată lumea are glas. Numai omul are voce, și vocea aceasta trebuie să se facă auzită în cetate” – Aristotel

ARGUMENT

Cuvintele... sunt poate arma cea mai puternică pe care o avem la dispoziție: prin intermediul cuvintelor putem determina pe cineva să râdă sau să plângă, să viseze sau să sufere, putem oferi unei persoane momente de fericire sau de disperare. Sunt puterea prin care noi creăm sau distrugem.

Tot ele reprezintă forța cea mai puternică din Univers de care dispune Omul. Se spune că ar fi darul ce ar veni direct de la Dumnezeu. Biblia menționează în Evanghelia după Ioan: „La început a fost Cuvântul și cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul.” Așadar numai prin Cuvânt Dumnezeu a creat toate cele văzute și nevăzute. Iar dacă Dumnezeu a creat omul după chipul și asemănarea Sa, înseamnă că odată cu acest Cuvânt, ființa umană a căpătat puterea de a crea ca Dumnezeu. Altfel spus, noi ne creăm pe noi înșine și mai cu seamă, *devenim ceea ce credem că suntem*. Atunci când știm ceea ce vrem, Universul ne oferă spontan ceea ce avem nevoie pentru realizarea țelului. Creația are la bază CUVÂNTUL, iar Cuvântul este expresia GÂNDULUI. Iar Omul are șansa de a-l folosi în mod creativ. Din păcate Omul nu a înțeles într-un total acest adevăr, renunțând deseori la această șansă.

Istoria ne oferă mii de exemple din care rezultă că de-a lungul istoriei, prin intermediul cuvintelor, mari personalități au izbutit să atragă lumea de partea lor, schimbând astfel cursul destinului.

Cuvântul reprezintă manifestarea ființei noastre spirituale, scânteia divină din interiorul nostru. Orice putere creatoare folosită într-un scop negativ poate deveni putere distructivă. Cuvântul (vorbit sau scris) este atât de puternic, încât un singur cuvânt poate schimba o viață, sau poate distruge viețile a milioane de oameni. Cuvântul e cel mai prețios și mai puternic dar pe care îl are Umanitatea. Dar noi îl folosim și împotriva noastră. Dintre toate armele de distrugere, cea mai teribilă și mai puternică este Cuvântul nepotrivit, care poate distruge fără a lăsa urme. Mai mult, această distrugere se poate transmite de-a lungul mai multor generații, fără ca măcar să ne putem da seama de acest lucru. Esențială este încărcătura (starea) cu care rostim cuvintele.

Desigur, tot prin intermediul cuvintelor „bine potrivite”, poezii și scrierile ne-au putut transmite vastitatea extraordinarului mesaj emoțional al trăirii unui anumit timp și al experienței unei generații. Cum altfel, decât prin scrierile unora ca Flaubert, Tolstoi, Shakespeare sau Sadoveanu, am fi putut „trăi” în urmă cu secole sau decenii pentru a înțelege mai bine ceea ce suntem noi astăzi?

De aceea este important să înțelegem ce este cuvântul și ce puteri deține acesta. Gândul este o energie pură care nu moare niciodată. Oamenii de știință au ajuns la concluzia că spiritul (gândirea) influențează cu adevărat corpul nostru de la distanță, că este posibil să influențăm pe cineva în orice moment, fără ca acesta să o conștientizeze și că oricine ne poate influența pe noi, fără ca noi să fim conștienți de acest lucru. Gândul se poate transmite la mari distanțe, indiferent

de obiectele sau formele de relief care se pot interpune. Experimentele au demonstrat că este posibilă transmiterea telepatică a unor idei, cuvinte, imagini, între doi oameni, de pe Pământ până dincolo de Lună! Cuvântul e cauză creativă în Univers, iar puterea lui depinde de spirit, care trebuie văzut ca forța care operează dincolo de el. Noi decidem! Suntem și puterea și cei care exprimă puterea, hotărând astfel ce încărcătură va purta acel Cuvânt.

Cuvântul e sămânță. Puterea spiritului acționează asupra cuvintelor la fel cum Natura acționează asupra semințelor, sub a cărei forță sămânța încolțește. Altfel spus, sămânța nu conține puterea, ci e doar un vehicul al acelei forțe. Aristotel face disocierea între ceea ce este *în act* și ceea ce este *în potență* (conform <http://classics.mit.edu/Aristotle/metaphysics.9.ix.html>): bobul din sămânța de grâu este în act, iar spicul de grâu este în potență. Spicul de grâu va fi în act abia odată cu creșterea grâului. Comparația cu Omul se limpezește astfel: copilul este *copil în act*, dar este și *om în potență*, sau altfel spus, ceea ce doarme în potență tinde să se trezească în act, iar inferiorul tinde să se înalțe către superiorul potențial care este deja conținut în sine. Dar atenție! Potențialul nu este absolut obligatoriu ca etapă, el implică și *existența unei șanse*. De fapt, devenirea universală este efortul tuturor ființelor individuale de a trece de la potențial la act.

Rostirea cuvântului negativ înseamnă irosirea energiei pure dumnezeiești. Gândirea transmite cuvintelor puterea și energia sa. Yoghinii spun că un cuvânt rostit de un milion de ori devine obiect. Pronunțând o singură dată cuvântul *Dumnezeu* și cunoscându-i semnificația, vom amplifica ritmul vibrațiilor corpului față de momentul anterior. Este foarte posibil ca longevitatea Bibliei să se datoreze tocmai acestui cuvânt.

Gândurile și cuvintele sunt *de facto* transmisii energetice care ne fac bine sau rău, în funcție de vibrația lor. La fel și cuvintele scrise. Gândul e permisul nostru de intrare în rezonanță vibratorie cu cei din Univers. „Dacă rămâneți întru mine, și cuvintele mele rămân în voi. Cereți ceea ce voiți, și vi se va da vouă.” – (Ioan, 15.7)

Orice Cuvânt are o frecvență vibratorie și atrage o energie asupra celui care îl rostește. E bine să folosim doar cuvinte de înaltă vibrație și să le evităm pe cele de joasă vibrație. Cuvintele ne reprezintă în plan subtil, sunt cărțile noastre de vizită.

Singura putere mai rapidă și mai activă decât Cuvântul este Gândul. Îți faci rău atât ție cât și celorlalți dacă întreții gânduri rele. Gândurile reprezintă cea mai vie și subtilă forță a Omului. Toate cuvintele pe care le rostim sau le gândim creează realitatea noastră materializându-se. Mesajul unei fraze pe care o transmitem cuiva se constituie sub forma unei energii pe care primitorul (ascultătorul) o decodifică în felul său propriu. Cuvântul rostit fără forța gândului nu ajunge să se împlinească, dar poate produce rău dacă e negativ (cu vibrații joase).

Cuvintele sunt energii cu modulații aproape infinite. Vorba odată rostită, zboară. Se propagă. Se adresează. Este o putere care parcurge spațiul și acționează instantaneu. Orice reproș reprezintă un program de distrugere al celui căruia îi este adresat.

Pentru a explica puterea cuvintelor de a transmite experiența și emoția umană, putem pleca de la următoarele premise:

- fiecare cuvânt este un simbol, sau mai bine zis o sinteză a unei descrieri, care pentru a fi înțeles trebuie să se bucure de o semnificație împărtășită de ascultător;

- fiecare cuvânt este un instrument folosit pentru a face distincții, pentru a marca o nuanță: cu cât mai bogat este vocabularul, cu atât mai bogată este experiența ce poate fi transmisă (sigur că această relație rămâne perfect valabilă și în cazul inversării termenilor);

- fiecare cuvânt poartă cu sine, în afară de sensul propriu, o cantitate de „informație paralelă” despre cel care îl folosește: vârsta, profesia, nivelul cultural, ideile politice (*acest element este foarte important pentru un actor, fiind legat direct de caracterizarea unui personaj*);

- fiecare cuvânt conține o judecată, o părere, o opinie despre subiectul care urmează să fie descris;

- fiecare cuvânt, pentru a fi înțeles, trebuie să fie asociat unei imagini mentale și în consecință, această imagine ne revine în minte de fiecare dată când auzim sau folosim cuvântul respectiv;

- dacă un cuvânt se referă la o stare emoțională, transmiterea sa se va face prin prisma stării respective, dar această relație poate fi parcursă și în sens invers; (această constatare stă la baza celor mai puternice tehnici oculte de manipulare, care nu fac însă obiectul acestei lucrări).

Plecând de la aceste premise, dacă suntem de acord că limbajul alcătuit din cuvinte are o imensă putere asupra receptorului, a celui care ascultă, este de mirare faptul că nu ne gândim niciodată la un lucru foarte evident: *primii „ascultători” ai propriilor cuvinte suntem... chiar noi!!!*

Sigur că acest lucru nu este valabil doar în cazul în care emitem un mesaj cu ajutorul vocii. Mentalitatea noastră funcționează pe același principiu. Mai mult chiar, atunci când dormim, controlul psihicului este transferat subconștientului.

Putem exersa zilnic înlocuirea unor expresii conotativ negative cu altele încărcate de semnificații pozitive, mai „entuziaste” sau chiar ultra-pozitive. Schimbarea

vocabularului cotidian determină o schimbare în modul de a gândi, de a simți, chiar și de a... trăi!

Însă această schimbare este influențată puternic sau chiar determinată de *starea* cu care suntem încărcăți la momentul comunicării. Tocmai de acest aspect trebuie să țină seama un actor conștient de puterea cuvintelor asupra semenilor săi. În sprijinul lui intervin diverse tehnici specifice, dintre care unele vor fi analizate în rândurile ce urmează.

Toate aceste considerații se referă la Cuvântul rostit. Alături de el există însă și Cuvântul scris, primele mențiuni ale acestuia fiind în *Epopeea lui Ghilgameș*¹, creație sumero-babiloniană care descrie viața regelui Ghilgameș, din Uruk.

Biblia, capodopera literaturii ebraice, a fost scrisă între anii 45 – 100 e.n. și reprezintă esența Cuvântului pe Pământ.

Cântarea Cântărilor, un poem liric atribuit regelui Solomon, este alt punct de referință din apariția și păstrarea Cuvântului sub formă scrisă. Această formă include caracteristicile și conținutul energetic al celui care o scrie, oferindu-o în mod egal tuturor cititorilor. Cuvântul scris se deosebește de cel rostit prin fixarea sa pe un suport. Reducerea sensului datorată acestui aspect (odată scris el nu mai poate fi modificat sau interpretat decât în contextualitatea respectivă, de asemenea fixă) este compensată de accesibilitatea mărită a mesajului, atât instantanee, cât și ulterioară. Această accesibilitate nu există, din păcate, pentru cuvântul rostit, decât sub forma înregistrărilor audio sau video din contemporaneitate. Cuvântul rostit însă, poate beneficia de încărcătura celui care se exprimă, iar sensul îi poate fi alterat nu numai prin contextualitate ci și prin modulații specifice,

¹ *Epopeea lui Ghilgameș* – poem epic din Mesopotamia antică, cea mai veche scriere literară a umanității, datează din mileniul III î.e.n., scrisă pe 12 tăblițe de lut.